(దశాబ్దాల క్రిందటి తెలుగు వారి జీవన విధానాలకు అద్దం పట్టిన సరదా కబుర్ల సమాహారం)

75

(27 ఆగస్టు 68, ఆంధ్రప్రభ దినపత్రికలో ప్రచురితం)

"**వినాయక చవితి** వచ్చింది. ఈ సంవత్సరం బియ్యం కొంచెం దొరుకుతున్నాయి. పప్పుల ధరలు కొంచెం తగ్గినాయి. కొంచెం పెద్ద సైజే ఉండ్రాళ్ళు చేసి, ఇంత పప్పు వండి నైవేద్యం పెట్టి నాలికమీద వేసుకుందాం" అని అందరూ ఉబలాటపడ్డారు.

అదేం విచిత్రమో? కథ అంతా తారుమారైంది. బియ్యం ధర పెరిగింది. పప్పులు పెరుగుతున్నాయి. ఓ మూల పడివుండే చింతపండుక్కూడా సిరి హెచ్చింది. మళ్ళీ అన్ని వస్తువులూ 'వెలయాలి చిలిపి చూపులు' చూస్తున్నాయి. మధ్యతరగతి కుటుంబాలు ముందు అవి అలా మోళీ కట్టి వయ్యారం ఒలకపోస్తుంటే ఇంకా పండగేమిటి? ఉండ్రాళ్ళేమిటి?

చింతపండు ఎక్కువగా పండేచోట వరదలొచ్చాయనీ, అందువల్ల దిగుమతి తగ్గి ధర పెరిగిందనీ దుకాణదారులు చెపుతున్నారు. దిగుమతి తగ్గడం కాదూ - ఏమీ కాదు. వరద వచ్చిందని తెలియగానే టోకు వర్తకులు తమ వద్ద వున్న సరుకుని నిర్బంధించి 'చింతపండు వ్యామోహం' కల్పించారని కొందరంటున్నారు.

దాచడం - ధరలు పెంచడం.

ఎవరు దాస్తున్నారో, ఎక్కడ దాస్తున్నారో, ఎందుకు దాస్తున్నారో? ఇవన్నీ ఆలోచించేదెవరు? మనకు తెలిసేదల్లా ధర పెరగడమే. దేశంలో అనావృష్టి ఏర్పడిందని పత్రికలలో చదవగానే ధాన్యం దాచివెయ్యడం ధరలు పెంచివెయ్యడం ప్రారంభమైందంటున్నారు.

"ఆగస్టులోనే ఇంత గాబరా పడుతున్నారు మీరు అక్టోబరు, నవంబరు నెలల్లో చూడండి తమాషా?" అని కొందరు హెచ్చరిస్తున్నారు. ఈ పరిస్థితుల్లో పండగలేమిటి? పబ్బాలేమిటి?

గణపతి బొమ్మతో విజ్ఞప్తి

ఈ పరిస్థితులన్నిటినీ తలచుకుని మా ఇంట్లో నిరుడుకొన్న విఘ్నేశ్వరుని బొమ్మ ముందు నిలచి ఏమంటావు? ఏనుగు దేవుడా నరులనుభవించే బాధలు నాన్నతో, అమ్మతో చెప్పావా? భూలోకంలో నీకోసం ఏదైనా ఒక 'ట్రస్టు' ఏర్పాటు చేయించేవారేమో? వారేగా నీకు వరమిచ్చింది ఇంటింటా పూజిస్తారని.

"పూజలకేం పూజలు సాగుతాయి. ఒక బొమ్మ, పాలవెల్లి, పత్రీ తెస్తాం. నీ పాటలు, పద్యాలు చదువుతాం. కైవత్తులు వెలిగిస్తాం. నైవేద్యం దగ్గరికొచ్చేటప్పటికే పళ్ళాల వంక చూడవలసి వస్తోంది" అని చెప్పాను.

ఆయన అప్పుడేం జవాబు చెబుతాడు? ఆయన వంక చూస్తే మాత్రం విన్నట్టుగానే తోచింది. నేను వచ్చేసి నిద్రపోయాను. తెల్లవారే చవితి. రాత్రి వంటిగంట వేళ. ఆయన కలలో కనిపించారు. వెంట ఒక వెయ్యి మూషికాలున్నాయి. ఆయనో పెద్ద సిల్కు లాల్చీ ధరించి, ప్రక్క జేబుల్లో చేతులు పెట్టుకుని నిలబడ్డాడు. కిరీటం లేదు. గిరజాల జుట్టు నున్నగా దువ్వారు.

ఆయన్ని చూడగానే ఇదేమిటి మూషికాలన్నిటినీ మీ వెంట పెట్టుకుని వచ్చారు? అన్నాను. ఆయన కొంచెం కోపంగా చూచి "ఏం? మీ నరులందరూ తలో సేనా ఏర్పాటు చేసుకోగాలేంది నేనే నా చేసుకోలేంది" అన్నారు.

నేనేం చేసుకోవద్దనడం లేదు. ఈ సేన కార్యక్రమమేమిటి? అన్నాను.

నైవేద్యాలు లేవు - నీరాజనాలు హుళక్కి

"అట్లా అడుగు చెపుతాను. దేశంలో దొంగ నిల్వలు చేసేవారి సంఖ్య నానాటికీ పెరిగిపోతోంది. వారినెవరూ అరికట్టలేకుండా వున్నారు. అందువల్ల నరులు వస్తువులు దొరక్క నానా అవస్థలూ పడుతున్నారు, పండగలు లేవు పబ్బాలు లేవు. దేవతలకు నైవేద్యాలు లేవు నీరాజనాలు హుళక్కి. ధర్మాలు తారుమారై పోతున్నాయి.

అందుకని దొంగనిల్వలెక్కడెక్కడ వున్నాయో కనిపెట్టి సంచులుంటే తెగగొట్టి, వీలైనన్ని ధాన్యాలు భక్షించి, కొన్నిటిని చెడగొట్టి ఆ కుటిల వ్యాపారులను శిక్షించడమే మా సేన ఆశయం" అన్నారాయన.

"కొద్దో గొప్పో నష్టపరిచినంత మాత్రాన వారికి బుద్ధి వస్తుందా స్వామి. ఏదైనా కఠిన చర్యతీసుకోవాలిగాను?" అన్నాను.

"అంత తొందరపడతావేం? సేన కార్యక్రమం క్రమక్రమంగా పెరుగుతుంది. ఇనుపతాళాలు విరిచివేస్తారు. ఇనుపచువ్వలు నరికేస్తారు. ఇటీవల ఇంగ్లాండులోనో ఎక్కడో, తెల్లారేటప్పటికి మోటారు డైనమోతో కూడా ఇంజనంతా కొరికి ముక్కలు చెయ్యలా. వారిని కొందర్ని పిలిపిస్తున్నాం. ఇక్కడవారికి శిక్షణ ఇవ్వడం కోసం. మా మూషిక సేన ముందు ఏసేనా ఆగలేదు" అన్నారు గణపతి.

"మంచిపని తలపెట్టారు. దాపరికం వల్ల ధరలు పెరిగి నరులు బలహీనులైపోతున్నారు. మీ ఉద్యమం విజయవంతం కావాలి పార్వతీ తనయా" అన్నాను.

మూషికసేన కార్యక్రమం

"ధాన్యం పాడు చేయడమేకాదు. వాటిని దాచినవారిపైన యుద్ధం చేయడానికిక్కూడా మా మూషిక సేన పూనుకొంటోంది. దొంగ వ్యాపారస్తుల్ని నిద్రపోనియ్యవు. పరుపులు, మంచాలు కొరికిపారేస్తాయి. ఒక వంద మూషికాలు నిద్రపోయే ఆ వ్యాపారస్థుడి మీద ఎక్కి విడిచిపెడతాయి" అన్నారు ఆ ఏకదంతస్వామి.

"మరి తెల్లారితే చవితికదా! మీకు సరి అయిన ఉండ్రాళ్ళు అందడంలేదు గదా! మీరు ఎలా సరిపెట్టుకుంటున్నారు సామీ?" అన్నాను.

"ఏం చేస్తాం? కాలాన్నిబట్టి మనం కూడా మారాలి. ఉండ్రాళ్ళు గుండ్రాళ్ళలాగా వుండక్కరలేదు - గోలీలలాగే వున్నా చాలు భక్తి ప్రధానం అని నిశ్చయించుకున్నాను. నిరుటి చవితికి ఒక మధ్య తరగతి కుటుంబీకుడు అరడజను ఇడ్డెన్లు తెచ్చి వాటిని గుండ్రంగా పిసికి పది శెనగ బద్దలు అద్ది నైవేద్యం పెట్టాడు.

ఆవిరి మీద ఉడికిందే నాకు కావలసింది గనుక అవి స్వీకరించి ఆశీర్వదించాను. పూజా విధానం, ప్రార్థనా విధానం మార్పు చేయించాలి" అన్నాడా ముక్కంటి ముద్దుల తనయుడు.

"మరి దేశంలో అనేక 'ఇజాలు' బయలుదేరినాయికదా! మీరు భూలోకంలో ఏ ఇజం వ్యాప్తి చేయ తలచుకున్నారో కొంచెం వివరిస్తారా" అని ప్రశ్నించాను.

'తిండిజం 'ను గురించి ప్రచారం

ఆయన కోపంతో తొండం పైకెత్తి అటూ, ఇటూ తీవ్రంగా విసిరి ఈ ఇజాలవల్ల నరజాతికి కలిగే లాభం ఏమీలేదు. అవన్నీ భేషజాలు. నేను భూ లోకంలో 'తిండిజం' ప్రచారం చెయ్యదలిచాను. ఈ 'ఇజం' తర్వాతనే అన్ని 'ఇజాలు హజాలూ'

మేము భూమాతతో రాయబారం జరుపుతాం. ఎక్కువ పండించమని? వరుణదేవునికి విజ్ఞప్తి చేస్తాం. సకాలంలో వర్షాలు కురిపించమని. రైతుతో చెప్తాం నువ్వే అసలైన రాజువని. పంటలు దాచేవాళ్ళను పట్టి బాధిస్తాం" అని ముందే చెప్పానుగా.

లోకంలో తిండి కొరత వుండకూడదు. ఎక్కడ పడితే అక్కడ ధాన్యం రాసులు కనిపించాలి. ప్రతివ్యక్తి సుష్టుగా తిని తేపుతావుండాళి. అప్పుడు ఇతర 'ఇజాలన్నీ' హజామత్ అవుతాయి. ఈ 'తాజాఇజం' వర్ధిల్లాలని ప్రచారం చెయ్యండి" మీరంతా అన్నారాయన.

ఇంతలో బయట పొలికేక వినిపించి మెలుకువ వచ్చింది. వీధిలో పువ్వులూ, పత్రీ, పాలవెల్లులూ అమ్ముతున్నారు. నేను కలను గురించి ఆలోచిస్తున్నాను. మా మనువడు వచ్చి "గణపతి బొమ్మ తేవాలి తాతయ్యా" అన్నాడు.

"అవును" అన్నాను ఆలోచిస్తూనే.

"ఏమిటి ప్రొద్దున్నే ఆలోచిస్తున్నారు?" అన్నాడు మనుమడు.

"తిండిజం" బాబూ అన్నాను.

●●●

Post your comments